

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202467
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219202467.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému: C. G.V., T. XX.X.XXXX, H. D. Y., I. XX, o zaplatenie 348,40 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19. októbra 2020 č.k. 44Csp/72/2019 - 90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 19. októbra 2020 č.k. 44Csp/72/2019 - 90 zamietol žalobu, doručenu súdu dňa 21.3.2019, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 348,40 € spolu s príslušenstvom s tvrdením, že jeho právny predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril so žalovaným dňa 15.9.2008 zmluvu č. 3092713957, obsahujúcu všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktorú žalovaný porušil tým, že neplnil v stanovených termínoch splátky úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2012 medzi postupcom Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca pohľadávky voči žalovanému na žalobcu. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 441,24 €, ktorá pozostávala z istiny 348,40 €, z príslušenstva vo výške 92,84 €, pričom žalovaná čiastka činí sumu 348,40 €, predstavujúcu neuhradenú istinu úveru vo výške 348,40 € a nárok na úhradu úrokov z omeškania od 16.10.2012, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Zároveň súd v rozsudku vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva (výrok II).

3. Vec súd právne posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 2, písm. a) a písm. b) a § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a § 100 ods. 1, § 101 a § 54a Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo zistenia, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté z uzavretej zmluvy č. 3092713957 potom, ako na žalobcu pohľadávku voči žalovanému z tejto zmluvy platne postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. - právny predchodca žalobcu, ktorý v rámci svojho podnikania vykonával aj činnosť poskytovanie úverov, a teda

bol dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, a tiež podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, a žalovaný ako spotrebiteľ uzatvoril posudzovanú zmluvu ako formulárovú zmluvu, t.j. tzv. typovú zmluvu, ktorá bola vopred pripravená, do ktorej žalovaný spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti, súd prvej inštancie uzavrel, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy č. 3092713957, uzavretej dňa 15.9.2008, je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z.. Poukazom na uvedené a na skutočnosť, že zákonom č. 343/2018 Z.z. zo dňa 27.11.2018 sa zmenil Občiansky zákonník tak, že sa vložil za § 54 nový § 54a, a tiež dvadsiatu štvrtú hlavu s názvom Prechodné ustanovenia § 879, súd pristúpil k ex offo skúmaniu, či žalobcom uplatnené právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčané a či nárok žalobcu bol uplatnený včas.

4. Odkazom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, účinného od 5.12.2018 a dôvodovú správu k zákonu č. 343/2018 Z. z., podľa ktorej cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia tak, že právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka), pričom za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie, súd vyhodnotil ako bezpredmetné námietky žalobcu, že ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka je protiústavné.

5. Zo zistenia, že spotrebiteľská zmluva nadobudla konečnú splatnosť v 3/2009 a žaloba bola podaná na súd dňa 21.3.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, prvoinštančný súd vyvodil, že sa tak stalo evidentne dávno po uplynutí premlčacej lehoty troch rokov, a uzavrel, že žalovaný nárok je premlčaný, a preto žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s odôvodnením, že úspešný žalovaný síce má nárok na náhradu trov konania, nakoľko mu však žiadne trovy nevznikli z dôvodu jeho pasivity, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t.j. z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby odvolací súd konanie prerušil až do doby, dokým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Podľa názoru žalobcu aplikáciou ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. I. Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Podčiarkol, že uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do Ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu tak, ako vykazovalo protiústavné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 7.2.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 vyhlásené za nesúladné s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. V tejto súvislosti žalobca poukázal na odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 k ustanoveniu § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a zdôraznil, že aktuálne znenie ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky protiústavnosti ako ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pri interpretácii ktorého mal Ústavný súd SR za to, že jednostranne zvýhodňuje zmluvnú stranu, čo nie je v súlade s princípom nestrannosti súdu, teda ani s princípmi právneho štátu. Zásadný rozpor predmetného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR spočíva podľa názoru žalobcu

najmä v jednostrannom zvýhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie práva, na ktoré inak prihliada len na námietku dlžníka, pričom takáto ochrana jednej zo strán sporu je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, a teda aj s princípom právneho štátu. Žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že Okresný súd Martin podal dňa 30.7.2020 na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Konanie sa vedie pod evidenčným číslom spisu 1730/2020, o čom predložil dôkaz: Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky zo 17.6.2020, z ktorého citoval. Žalobca preto v odvolaní namietol postup vo veci konajúceho súdu, ktorý napriek tomu, že ku dňu vydania napadnutého rozsudku sa viedlo konanie o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, toto ustanovenie na vec aplikoval a práve v dôsledku jeho aplikácie zamietol podanú žalobu, hoci mal na základe vedomosti o napadnutí tohto ustanovenia na Ústavnom súde SR postupovať v zmysle ustanovenia § 164 CSP a konanie prerušiť až do rozhodnutia o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Súdu prvej inštancie žalobca vytkol, že týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na svoju zlú finančnú a ľudskú situáciu spôsobenú dlhodobou závislosťou do roku 2016, kedy nastúpil na dlhodobé liečenie do komunity, počas ktorého nepreberal poštu, ako i na skutočnosť, že po návrate z komunity sa zamestnal a začal splácať svoje dlhy. Uviedol, že nevlastní žiadny hnutelý majetok. Podčiarkol, že mu bola doručená ponuka na odpustenie dlhu voči spoločnosti, ak zaplatí isté poplatky, čo žalovaný akceptoval a požadovanú sumu uhradil. Súdu doložil ponuku odpustenia dlhu, potvrdenie o zaplatení a potvrdenie o ukončení exekúcie.

9. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného akcentoval, že žalovaný sa vyjadril veľmi všeobecne, pričom neuviedol žiadne právne skutočnosti a dôkazy preukazujúce správnosť prvoinštančného rozhodnutia, resp. skutočnosti rozporujúce tvrdenia žalobcu. Dodal, že v prípade, ak je žalovaný v zlej finančnej situácii, je žalobca ochotný pristúpiť k úhrade pohľadávky v primeraných splátkach.

10. Žalovaný vo vyjadrení k replike žalobcu zopakoval, že pred štyrmi rokmi bol bezdomovcom a z komunity sa po dlhodobom liečení vrátil v auguste 2020. Podčiarkol, že jediné doklady, ktoré vlastní, sú rodný list, občiansky preukaz a karta poisťovne, v dôsledku čoho nevie označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ani pripojiť iné listiny, na ktoré by sa mohol odvolať a ani uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Domnieva sa, že vzhľadom na uvedené už svoj dlh splatil a konštatoval, že keďže nemá právnické vzdelanie a ani finančné prostriedky na právnika, je to jediná možnosť ako sa k tejto veci môže vyjadriť.

11. Ďalšie vyjadrenia strán podané neboli.

12. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 17.3.2021 č.k. 5CoCsp/14/2021- 141 prerušil konanie do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod č. RVP 1730/20 z 30.7.2020, potom, ako zistil, že Okresný súd Martin podal dňa 30.7.2020 na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky majúcej za to, že ustanovenie § 54a veta prvá Občianskeho zákonníka nie je v súlade s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, vychádzajúc pritom v priebehu súdneho sporu z úsudku, že:

a) žalobou uplatnené právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčané v zmysle § 100 ods. 1, § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, a

b) porovnaním všeobecnej úpravy následkov premlčania práva v občianskoprávných vzťahoch a prihladania naň obsiahnutej v § 100 ods.1 veta druhá a tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorej na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, a osobitnej úpravy následkov premlčania práva zo spotrebiteľských zmlúv a prihladania naň, obsiahnutej v § 54a veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorej premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, teda uplatniť na súde, pričom súd prihliada na takúto nevymáhateľnosť práva aj bez námietky dlžníka, Okresný súd Martin vyvodil, že uvedená úprava následkov premlčania práva a prihladania naň nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, a to s jej čl. 47 ods.3, čl. 46 ods.1, čl. 20 ods.1 a čl. 1 ods.1..

13. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30. júla 2021 č.k. 5CoCsp/14/2021- 148 rozhodol o pokračovaní v konaní z dôvodu, že konanie o návrhu Okresného súdu Martin na začatie konania podľa čl.

125 ods.1 písm. a) Ústavy SR o súlade ustanovenia § 54a prvej vety Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, vedené pod sp. zn. RVP 1730/20, bolo skončené dňa 12.5.2021, kedy bol tento návrh odmietnutý pod sp. zn. PL. ÚS 5/2021.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) následne prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Rozsudok je vecne správny, pričom ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci.

15. Správne, presvedčivé, zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na doplnenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

16. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 180 a nasl. CSP, alebo že by súd vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP.

17. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok spočíva na správnom právnom posúdení.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, účinného od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. V skutkových okolnostiach prejednávanej veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav (správnosť skutkových záverov súdu žalobca v odvolaní nespochybnuje) aplikoval správne zákonné ustanovenia a použité zákonné ustanovenia správne vyložil, ak žalobu žalobcu zamietol vychádzajúc z úsudku, že žalobou uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčaný.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikujúc ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka náležite skúmal, či peňažná pohľadávka žalobcu uplatnená žalobou nie je premlčaná a dospel k správne záveru, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

22. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, pokiaľ žalobca v tomto smere nenamietol správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, a vo svojom odvolaní iba namietol, že súd prvej inštancie nemal v danom prípade pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že toto zákonné ustanovenie vykazuje znaky protiústavnosti, odkazujúc pritom na konanie iniciované Okresným súdom Martin, v čom súčasne videl naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP.

23. Ani tento žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je v danom prípade naplnený, a to v situácii, ak konanie o návrhu Okresného súdu Martin na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade ustanovenia § 54a prvej vety Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, vedené pod sp.zn. RVP 1730/20, bolo skončené dňa 12.5.2021, kedy bol tento návrh odmietnutý pod sp.zn. PL. ÚS 5/2021. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd

stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

24. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalobcom uvádzané odvolacie dôvody dané nie sú, preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).